

Το κάλεσμα του Τριαδικού Θεού για μετοχή του ανθρωπίνου γένους στην Ουράνια Βασιλεία Του

/ [Πεμπτουσία](#)

Η σημερινή παραβολή του μεγάλου δείπνου είναι μια αιώνια πνευματική ευτυχία. Δεν μπορεί να συγκριθεί καθόλου με τις επίγειες χαρές του κόσμου τούτου. Είναι το δείπνο που προσφέρει ο Κύριος για κάθε ένα άνθρωπο, ο οποίος αποδέχεται εκούσια την πρόσκλησή του. Θα μπορούσαμε να πούμε ότι η σημερινή παραβολή περιγράφει το όλο έργο της οικονομίας του Πανάγιου Θεού [1] για τη σωτηρία του ανθρωπίνου γένους.

Μη φαντασθούμε βέβαια με τη λέξη «δείπνο» κάποιο υλικό βραδινό συμπόσιο που κάποτε τελειώνει ή δημιουργεί κορεσμό, αλλά δείπνο πνευματικό, όπου θα απολαμβάνουμε τα πλούσια πνευματικά αγαθά που ετοίμασε ο Θεός για μας.

Ο άνθρωπος, ο οποίος έκανε το μεγάλο δείπνο ήταν ο ουράνιος Πατέρας μας, ο Ιησούς Χριστός. Και το δείπνο αυτό αφορά όλη την ανθρωπότητα. Ο Χριστός δεν κάνει διακρίσεις ανάμεσα στα παιδιά του, όπως κάνουμε εμείς στην καθημερινότητα. Απέστειλε το δούλο του, απέστειλε δηλαδή ο Θεός Πατέρας τον Υιό του, το Χριστό, λαμβάνοντας μορφή δούλου, στην κατάλληλη στιγμή για τη σωτηρία της ανθρωπότητας [2].

Πάντα θα υπάρχουν οι δικαιολογίες για να μην επιτρέψουν στο καλό να ανθίσει. Πάντα θα υπάρχουν οι αμέλειες για το αύριο. Γι' αυτό ό,τι μπορείς να κάνεις σήμερα, μην το αμελείς για αύριο. Οι λόγοι τους οποίους οι καλεσμένοι αρνήθηκαν την πρόσκληση του οικοδεσπότη ήταν ανούσιοι.

Ο πρώτος ισχυρίστηκε ότι έπρεπε να πάει να δει τον καινούριο αγρό που αγόρασε «αγρόν ηγόρασα, και έχω ανάγκην εξελθείν και ιδείν αυτόν· ερωτώ σε, έχε με παρητημένον » [3]. Ο άλλος ότι είχε αγοράσει ζεύγος βοών και ήθελε να τα δοκιμάσει «ζεύγη βοών ηγόρασα πέντε, και πορεύομαι δοκιμάσαι αυτά· ερωτώ σε, έχε με παρητημένον »[4]. Ο τρίτος σκέφτηκε τη γυναίκα του και την έθεσε ως δικαιολογία «γυναίκα έγημα, και διά τούτο ου δύναμαι ελθείν » [5]. Περιφρόνησαν και οι τρεις την πρόσκληση στο μεγάλο δείπνο, ισχυρίστηκαν πράγματα που μπορούσε να τα κάνουν κάποια άλλη στιγμή, και δεν σκέφθηκαν ότι την ευκαιρία του μεγάλου δείπνου δεν θα την ξαναέβρισκαν.

Ο πρώτος εκπροσωπεί τους ανθρώπους που αρνούνται την πνευματική εν Χριστώ ζωή, οι οποίοι είναι προσκολλημένοι στην ύλη, την οποία αντί να χρησιμοποιούν

προς αγιασμό τους, τα χρησιμοποιούν για να ικανοποιήσουν τα μάτια του κόσμου τούτου. Ο δεύτερος εκπροσωπεί τους ανθρώπους που αρνούνται το Χριστό, οι οποίοι χρησιμοποιούν τα πάθη τους ως προφάσεις για να καλύψουν τον εγωισμό τους. Ο τρίτος εκπροσωπεί τους ανθρώπους που υποδουλώνονται στις επιθυμίες του κόσμου τούτου, με αποτέλεσμα να μένουν μακριά από την πνευματική εν Χριστώ ζωή.

Πώς λοιπόν άλλοι μεν προβάλλουν ως δικαιολογία γάμους και άλλοι ζεύγη βοδιών; Ασφαλώς αυτά είναι απασχόληση. Δεν είναι καθόλου απασχόληση· διότι όταν υπάρχει πρόσκληση για πνευματικά πράγματα, δεν είναι αναγκαία καμία άλλη απασχόληση. Έχω την εντύπωση ότι χρησιμοποίησαν αυτές τις προφάσεις για να τις προβάλουν ως προκαλύμματα της αδιαφορίας τους, λέει ο Ιερός Χρυσόστομος [6].

Φοβερή η απόφαση του Θεού, αλλά δίκαιη «λέγω γαρ υμίν ότι ουδείς των ανδρών εκείνων των κεκλημένων γεύσεται μου του δείπνου »[7]. Προσκάλεσε τους ανθρώπους, αλλά ένεκα της υποδουλώσεώς τους στα πάθη και τις επιθυμίες, αρνήθηκαν τον ίδιο το Χριστό και τη βασιλεία Του, από την οποία οι ίδιοι επέλεξαν να αποκλεισθούν. Η βασιλεία του Θεού είναι η προσωπική σχέση με Αυτόν, ένωση αληθινή μαζί του. Γι' αυτό μην προσκολλόμαστε στα μάτια που μας περιτριγυρίζουν και να επηρεασθούμε στο να μην αποδεχθούμε τη συμμετοχή μας στο Μέγα Δείπνο [8].

Πόσο παραστατικά η παραβολή αυτή χαρακτηρίζει τη σύγχρονη χριστιανική κοινωνία! Πόσοι στις ημέρες μας, προφασιζόμενοι διάφορες προφάσεις και αστήρικτες δικαιολογίες, απομακρύνονται από τη χριστιανική πίστη, μένουν μακριά από την Εκκλησία του Χριστού, στερούν την ψυχή τους από τις δωρεές του Παναγίου και τελεταρχικού Πνεύματος, οι οποίες αφθονοπάροχα προσφέρονται σ' εμάς μέσω των ιερών μυστηρίων. Και δυστυχώς, μια μερίδα ανθρώπων της κοινωνίας μας βλέποντας την τραγικότητα των ημερών που ζούμε, βλέποντας ότι όλα είναι ρευστά και ευμετάβλητα, αρχίζουν να χάνουν την πίστη και εμπιστοσύνη τους προς το Θεό, να αμφιβάλλουν ακόμη αν υπάρχει Θεός και πού είναι να λύσει όλα αυτά τα προβλήματα που μας ταλανίζουν. Αρχίζουν να αποστασιοποιούνται από το Χριστό, θέτουν τον εαυτό τους έξω του Παραδείσου, που δεν είναι άλλος από την Εκκλησία.

Αυτό που πρέπει εμείς να κάνουμε είναι να ελπίζουμε στην αγαθή πρόνοια του Θεού, η οποία φθάνει και αγγίζει μέχρι και τα πιο ευτελή πράγματα. Ας είμαστε βέβαιοι, χωρίς γογγυσμούς, ότι ο Θεός βλέπει την κάθε μας κίνηση, αντιλαμβάνεται τον κάθε πόνο που έχουμε. Αν κάποια φορά βλέπουμε να αργεί να απαντήσει, να εξαποστείλει τη χάρη και ευλογία Του, το κάνει για να δοκιμάσει την πίστη μας. Να είμαστε θαρραλέοι και αισιόδοξοι σε όλες τις αντιξοότητες της ζωής. Να μην κλονίζεται η πίστη μας, να μένει άσβεστη φλόγα η ελπίδα μας και να μην χάνεται η εμπιστοσύνη μας προς το φιλόστοργό μας Πατέρα και Θεό. Να είμαστε σίγουροι ότι ουδέποτε μας εγκαταλείπει. Είμαστε παιδιά Του [9].

Ο Τριαδικός Θεός προσκαλεί όλους εμάς στη Βασιλεία Του, ώστε να γίνουμε μέτοχοι της αιώνιας και ατελευτήτου δόξης Του. Όλοι οι άνθρωποι έχουν τη δυνατότητα να μετέχουν στη βασιλεία Του. Χρειάζεται όμως η προαίρεση και η θέληση των ανθρώπων. Αν θα αποδεχθούμε την πρόσκληση, είναι προσωπικό θέμα του κάθε ανθρώπου. Όμως, η απόφαση αυτή καθορίζει τη σχέση μας με τον οικοδεσπότη Χριστό και σε αυτή τη ζωή, αλλά κυρίως στην αιώνια.

Παραπομπές:

- 1. Η Θεία Οικονομία αρχίζει με την απόφαση του Θεού να δημιουργήσει τον κόσμο και τον άνθρωπο, με σκοπό τη μετοχή του στην αιώνια δόξα Του.**
- 2. Στην προς Φιλιππησίους επιστολή, ο Απόστολος Παύλος μας εξηγεί τον τρόπο που έγινε ο Χριστός δούλος, για να καλέσει τους ανθρώπους στη σωτηρία (Φιλιπ. 2, 5-11).**
- 3. Λουκά 14, 18.**
- 4. Λουκά 14, 19.**
- 5. Λουκά 14, 20.**
- 6. Ιερού Χρυσοστόμου, Ομιλία στην Κυριακή ΙΑ΄ Λουκά: σχετικά με την παραβολή των βασιλικών γάμων, «Άπαντα τα έργα», εκδ. σειρά “Έλληνες Πατέρες της Εκκλησίας”, σελ. 401-431.**
- 7. Λουκά 14,24.**
- 8. Αρχιμανδρίτη Χριστοφόρου Τσιάκκα (νυν Επισκόπου Καρπασίας), ο Παραβολικός Λόγος του Κυρίου - Ερμηνεία στις παραβολές του Χριστού «διατί έν Παραβολαῖς λαλεῖς αὐτοῖς Κύριε; (Ματθαίου ιγ΄, 10)», έκδ. Ιεράς Μονής Τροοδιτίσσης Κύπρος, τόμος β΄, σελ. 12-30.**
- 9. Ιακώβου Μητροπολίτου Πριγκηποννήσων, Ομιλία στην ΙΑ΄ Λουκά, Φωτεινά διαβήματα, έκτῆς πνευματικῆς παρακαταθήκης τοῦ Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Ικονίου Ιακώβου, εκδ. το Παλίμψηστον, Θεσσαλονίκη, Ιούλιος 2015, σελ. 255-260.**